

Nightwish selger godt

Da billettene til konserten med Nightwish ble lagt ut i går morges, ble det solgt over 1000 og reservert over 400 billetter bare den første timen. Ifølge arrangør Kristian Digre er det veldig bra, og nesten på høyde med salget av Iron Maiden-billetter da de spilte på Lerkendal i 2008. Nightwish spiller i Borggården i Trondheim 25. august.

Aura Noir tilbake

Black thrash-metallbandet Aura Noir slipper sitt femte album 23. mars med Blasphemer permanent tilbake i bandet. «Out to die» er innspilt i Norge og Portugal og har ifølge Indie Recordings selskapet «en mer intens og aggressiv tilnærming» og en mer «ren og rå stemning». 4. februar spiller gruppa på Blæst i Trondheim.

lage plate

1689, mens Henninge spiller på en J. B. Guadagnini fra 1781, begge utlånt fra Dextra Musica.

– Det er fantastisk å jobbe med et så bra instrument. Det responderer utrolig bra, og virker både utviklende og utfordrende. Man kan ikke skylde på instrumentet; det er bare en selv som setter begrensningene, forklarer Elise.

God kombinasjon

Denne uka er hun tilbake i hjembyen for å spille sammen med Luftforsvarets musikkorps un-

der konserten «Kurt Weill, Weimar og Cabaret» på Byscenen. Til daglig er hun førstekonsertmester i Oslo-Filharmonien, og ellers jobber Elise med en blanding av symfoni, kammermusikk og solistoppdrag.

– Jeg føler at jeg har en kombinasjon av trygt, godt og utfordrende, og har fått det sånn som jeg vil ha det. Men jeg har ingen agent, så det avhenger av at folk husker på meg, sier hun.

VERONIKA SØUM 911 43 870
veronika.soum@adresseavisen.no

Samspilte:

Elise Båtnes (til venstre) og Henninge Båtnes Landaas har spilt sammen siden oppveksten i Trondheim, og videre i diverse ensembler. Til tross for mye samspill, har de aldri spilt inn plate sammen. Foto: BLUNDERBUSS/OBSERVATORIE

Nordisk Taylor-mix

Chip Taylor & The New Ukrainians: **Fxxk all the perfect people**

Høydepunkt: «Nothin' (I suppose)»

Låtskriverlegenden Chip Taylor sammen med svenske og norske musikere på løst album fra bagateller til masse mord.

Snart 72-årige Chip Taylor har mye å skrive om. Legendarisk låtskriver på 60- og 70-tallet, så profesjonell gambler, før han tok opp musikken for fullt igjen på 2000-tallet. På plate er han mer aktiv enn noen gang. Som denne viser, er han åpenbart i stand til å lage en sang av hvilken som helst episode.

«Fxxk all the perfect people» er sanger skrevet på veien, spilt inn med løst og godt band av svenske og norske musikere i Halden i en turnépause. Noen av sangene er lette både i kanten og innholdet, som «Too Dynamic», en musikalsk hevn og et slags svar på en sur svensk konsertanmeldelse. Andre er mer mollstemte og gode eksempel

på hvordan Taylor kan lage god musikk av mennesker og situasjoner som har beveget ham.

Musikalsk er det artig å høre Taylor i løs countryrock med et band som får fram glimtet i han, som i «Phoned in Dead». Ikke alle sangene er like slitesterke, men de beste viser veteranen i smittende nordisk selskap. Hans gode 22. juli-sang, «The Darkest Day» med Ida Jenshus og Paal Flaata er bonusspor og et av eksemplene på at Taylor er aller best når kan skildrer store følelser med små ord og fakter.

Anmeldt av TERJE EIDSVÅG

Stilsikker blues

Leonard Cohen: **Darkness**
Single

Et begrensende format til tross, 77 år gamle Leonard Cohen briljerer på sin nyeste single.

Låta «Darkness» er den andre smakebiten fra plata «Old Ideas» som slippes 30. januar. Den er enkelt konstruert, som en tolvbars blues uten refreng, og er derfor en raritet i Cohens katalog. Bluesens strenge form gjør at Cohen ikke får utnyttet alle sine styrker som låtskriver. Men gjennomføringen er feilfri og orkestreringen sublim.

Der Cohen siden midten av åttitallet har lent seg tungt på programmerte trommer og syntetiske lyder, har begge låtene fra «Old Ideas» et live-i-studio-peg. Lydbildet minner om det vi husker fra Cohens uovertrufne verdensturneer de siste tre-fire årene. Lyden av Cohens akustiske nylonstregsgitar i ensom majestet i åpningssekundene, er også

lyden av en gammel mester som kaster blikket tilbake på sine ungdomsarbeider.

Som tittelen foregriper, har ikke Cohen forandret sinnsstemning på sine eldre dager. Slik mørket gjemmer seg i Hammondorganistens rastløse søken over tangentene etter tonen han kan lande på, gjemmer det seg i Cohens dype baryton og nesten monotone fraserings. «I used to love the rainbow, and I used to love the view (...), but I caught the darkness baby, and I've got it worse than you.»

Anmeldt av MORTEN S. SMEDSRUD

El Doom & The Born Electric: **El Doom & The Born Electric**

Kantete rock

Rutinert gjeng revitaliserer en ofte utskjelt sjanger.

Ole Petter «El Doom» Andreassen har bakgrunn fra band som Thulsa Doom, The Cums-hots og Black Debbath. Her har han invitert med seg et knippe rutinerte musikere (som Ståle Storløkken, brødrene Ohr fra El Cuero og Jon Ebersson) til å fordype seg i rytmisk intrikat riffbasert tung rock med tydelig referanse både til 1970-tallets

progrock og dagens progressive metallscene. De sju låtene er massive og dynamiske, bygget opp av riff som vris og vendes, med drivende temposkifter og en karakteristisk vokal som oppleves som i overkant outrert. Aller best fungerer det på åpningslåta «Fire don't know» som åpner med et kanonriff og utvikler seg til et nær ti minutters monster med flere partier enn jeg klarer å telle, med Mastodon-inspirert riffing, gitar-

Høydepunkt: «Fire don't know»

og orgelsolo. Musikken er i det hele tatt ekstremt rik i uttrykk, spekket med enkelt detaljer, som de fine kassegitarene mot slutten av «It's Electric» eller gitarlyden og riffet på «With full force» som er et tydelig nikk til King Crimson's Robert Fripp.

De ligger tidvis tett opp til sine forbilder, men samtidig setter El Doom sitt eget fingeravtrykk på låtene og bidrar dermed til å revitalisere en ofte utskjelt sjanger.

Anmeldt av KAI KRISTIANSEN

PS: Sjekk ut bandet når de spiller med Shining og 22 i Samfundet lørdag. Da er live-bassist Trond Frønes også med.

to følger hverandres musisering til punkt og prikke. Det er som om de trakterer samme instrument.

Det er fortsatt tidlig i 2012, men innspillingen av Mozart, Brustad og Halvorsen må være et av årets mest imponerende utgivelser.

Anmeldt av YNGVIL BJELLAANES